

Diagnoza i terapia funkcji poznawczych z podstawami logopedii

Ramowy program szkolenia:

MODUŁ I. DIAGNOZA I TERAPIA FUNKCJI POZNAWCZYCH 10 godz.

Diagnoza neuropsychologiczna

Procesy poznawcze

Metody badań funkcji poznawczych

Montrealska skala oceny funkcji poznawczych (MoCA)

Ćwiczenia stymulujące funkcje poznawcze

MODUŁ II. DOBROSTAN PSYCHICZNY - ZDROWIE A CHOROBA 8 godz.

Czym jest zdrowie?

Czym jest edukacja zdrowotna?

Czynniki warunkujące zdrowie

Edukacja zdrowotna w różnych siedliskach

Promocja zdrowia

Zdrowie psychiczne

MODUŁ. III. PODSTAWY LOGOPEDII DZIECIĘCEJ 5 godz.

Wstęp do logopedii

Zaburzenia komunikacji językowej

Terapia zaburzeń artykulacji

Scenariusz zajęć

Cel szkolenia: Przedstawienie wiedzy z zakresu diagnozy i terapii funkcji poznawczych. W szkoleniu omówiono zagadnienia z zakresu dobrostanu psychicznego oraz tego czym jest zdrowie i choroba. Szkolenie zawiera treści dotyczące podstaw logopedii dziecięcej wraz z przykładowym scenariuszem zajęć.

Liczba godzin: 23

MODUŁ I

DIAGNOZA I TERAPIA FUNKCJI POZNAWCZYCH

1.1 Diagnoza neuropsychologiczna

Diagnoza neuropsychologiczna (DN) jest specjalistyczną odmianą diagnozy psychologicznej, mimo że w jej przypadku korzysta się z dorobku neurologii klinicznej, psychiatrii, teorii o poznaniu, językoznawstwa i innych nauk o człowieku. Polega na ocenie metodami psychologicznymi funkcji psychicznych i zachowania — rezultaty są odnoszone do wiedzy z zakresu szeroko rozumianej neurobiologii. Analizie poddaje się procesy poznawcze (percepcję, myślenie, procesy uwagi, pamięciowe, językowe i mowy, funkcje wykonawcze, liczenie, pisanie, czytanie itd.), afektywne (charakter ujawnianych i przeżywanych emocji, ich natężenie, stabilność, adekwatność), wgląd — samoświadomość własnego funkcjonowania, zachowanie — w sferze relacji interpersonalnych, kompetencji zawodowych itp. Źródłem informacji o znaczeniu diagnostycznym są także: obserwacja, wywiad i rozmowa z badanym, jego bliskimi, analiza dokumentacji medycznej, szkolnej itd. Dostarczają one danych na temat prawdopodobnej etiologii deficytów, z podkreśleniem roli i specyfiki patomechanizmów biologicznych (np. schorzenia układu sercowo-naczyniowego), a także środowiskowych (np. czynniki niekorzystne dla rozwoju, wzmacniające lub kompensujące objawy neuropsychologiczne); charakteru, nasilenia i dynamiki aktualnych problemów w kontekście dotychczasowego funkcjonowania diagnozowanej osoby.

Ogólnym celem DN jest określenie związku między zachowaniem człowieka a stanem jego mózgu. W znaczeniu klinicznym (kliniczna diagnoza neuropsychologiczna) wynik diagnozy neuropsychologicznej powinien:

- a) wyjaśnić istotę/mechanizm dysfunkcji procesów psychicznych i stanowić punkt wyjścia dla zaplanowania różnych form pomocy, na przykład psychologicznej, neuropsychologicznej, medycznej czy środowiskowej lub też
- b) pozwala wnioskować, czy trudności te są związane/sugerują patologię mózgową. W szerszym znaczeniu DN umożliwia pozyskanie danych o tym, w jaki